

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: Komunistická strana Ruské federace
Autor: Adam Trejbal
Studijní program: B7507 Specializace v pedagogice
Studijní obor: Ruský jazyk se zaměřením na vzdělávání
Etická výchova se zaměřením na vzdělávání
Vedoucí práce: Mgr. Petr Kotyza

Předkládaná bakalářská práce je tematicky věnována Komunistické straně Ruské federace. Jejím cílem je přiblížit okolnosti vzniku KSRF, její programové cíle, organizační strukturu, sociální složení členské základny, místo, jež zaujímá v politickém systému RF.

Text je psán česky a diplomant se opíral především o programové dokumenty KSRF. Autor zvolil téma, které jej evidentně zajímá, a přestože by podle jeho vlastních slov „*práce měla poskytnout čtenáři komplexní a nezaujatý pohled na celé Rusko*“ v období po rozpadu SSSR, celkové úrovni by prospěl větší osobní odstup.

Text je členěn do šesti základních kapitol, v nichž diplomant nejprve jasně a bezelstně, s přímočarostí, jež je vlastní radostnému mládí, vymezuje základní pojmy (komunismus, socialismus, kapitalismus, imperialismus) a stručně pojednává o prehistorii současných ruských komunistů (od r. 1898 do r. 1991). Následně přechází k současnému programu KSFR. Je zajímavé a v současném českém kulturně-politickém milieu nezvyklé nahlížet na svět optikou ruských komunistů, podle níž je strategickým cílem pro 21. století obnovení socialismu, kapitalismus je definován jako společnost, v níž materiální a duchovní produkce podléhá zákonům trhu, s cílem maximalizovat zisky a hromadit kapitál, leninská teorie o imperialismu jako poslední fázi kapitalismu se potvrzuje a lidská společnost se mění ve společnost zombií. Pro někoho možná úsměvné, pro jiného třeba jen oprašování starého „ideologického haraburdí“, avšak v celkovém kontextu globalizovaného světa vážné otázky, na které dosud neexistují uspokojivé odpovědi.

Interpretace dějin SSSR, kterou podávají programové dokumenty KSRF je silně ideologizovaná, ale řada jiných, které jsem již četl, mi nepřipadá o moc lepší.

Polemické je i téma dalších vývojových etap, programového minima, otázek ideologického a organizačního posílení KSRF. Kapitola věnovaná volebním výsledkům zdůrazňuje na jedné straně volení úspěchy v tzv. Rudém pásu, na druhé straně zaznamenává i celkové oslabování pozic KSFR. Jak autor konstatuje, „*předvídat vývoj politické scény v Rusku je velmi těžká věc*“. Kdybych byl Josef Švejk, dodal bych na tomto místě jen: „*Válka bude, víc vám neřeknu.*“ Zajímavé by však bylo např. srovnání a případná polemika s některými pracemi Zbyňka Fišera (Egon Bondy - Pracovní analýza, Praha, 1969, Libri Prohibiti; Neuspořádaná samomluva, Brno, L. Marek 2002; O globalizaci, Brno, L. Marek 2005), který budoucí vývoj v tehdejší SSSR předpověděl, téměř jasnozřivě, již na počátku 70. let.

Domnívám se, že autorovi se, přes řadu problematických momentů, které si každý kritik lehce najde, podařilo základní cíle, jež si stanovil, naplnit. Od mladého marxisty-leninisty bych sice očekával hlubší teoreticko-metodologický vhled, ale jako propagandistická brožurka by jeho práce mohla, po nezbytných stylistických úpravách, najít i širší odezvu mezi mladými čtenáři bez průpravného diplomatického vzdělání. Každopádně je možné (a stále ještě se domnívám, že i nutné) o problémech, které nastiňuje, přinejmenším diskutovat.

Navrhované hodnocení:

V Hradci Králové 11. 8. 2015

Mgr. Petr Kotyza